

[Johs. Clausen.]

faa Hjælp inden for Lovens Rammer. Jeg behøver ikke at gaa alle de paagældende Love igennem — det ærede Medlem kender dem jo saa udmærket —, men nævner kun, at man tog 2 Mill. Kr. af Kornfonden til Oksekød til trængende Personer. og at man af Smørafgiftsfonden tog 5 Mill. Kr. til Uddeling af Margarine. Naar man da gennem disse Foranstaltninger til Gavn for Landbruget har søgt at dække trængende Personer mod en forøget økonomisk Byrde, vil jeg gerne spørge, om det ærede Medlem mener, at det skader Forholdet mellem Byernes og Landets Interesser, naar Landbruget kræver en rimelig Produktionspris, som kun forøger Leveomkostningerne for den bedre stillede Del af Befolkningen.

Villemoes: Naar jeg første Gang, jeg havde Ordet, rettede den Forespørgsel til den højtærede Handelsminister, hvordan Forholdet var mellem Friliste og bunden Liste, da vi vedtog Loven i December i Fjor, var det udelukkende for at faa et Sammenligningsgrundlag. Jeg er selvsagt klar over, at der i Aarets Løb er flyttet en Række Varer fra Frilisten over til den bundne Liste, hvilket jo har bundfældet sig i, at som bekendt nu kun ca. 60 Mill. Kr.'s Vareimport er fri. Jeg mener, det er nødvendigt at kende disse Tal for at kunne have et Sammenligningsgrundlag og for at kunne bedømme, hvilke voldsomt store Indrømmelser Det konservative Folkeparti har faaet denne Sag vedrørende. Jeg betvivler, at det Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord, er bedre, hvad det Punkt angaar, end Forslaget i Fjor. Vi ved, at der i Løbet af Aaret atter kan ske Overførsler; det er selvsagt, hvis det er nødvendigt.

Den højtærede Handelsminister var inde paa Spørgsmaalet om det af mit Parti i Folketinget stillede Forslag, det Forslag, som, hvad § 7 angik, for saa vidt ogsaa var stillet af de to Medlemmer af Afviklingsudvalget, Forslaget om kvalificeret Majoritet ved Afstemninger i Rigsdagens Valutaudvalg. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at vi jo da ogsaa andre Steder benytter kvalificeret Majoritet. Men den højtærede Handelsminister har vistnok i den forløbne Tid haft et Rigsdagsvalutaudvalg, som har været klar over Situationens Alvor, og jeg har den Opfattelse, at den højtærede Handelsminister altid har faaet sine Indstillinger derfra enstemmigt, saa hvis det kom an paa, om der skulde staa et Flertal eller kvalificeret Majoritet,

synes jeg ærlig talt ikke, det kunde vende saa forfærdelig meget op og ned paa Forholdet.

Den højtærede Handelsminister spurgte mig i Anledning af min Udtalelse angaaende Liberalisme og Frihed, om vi virkelig kunde undvære visse Tvangssystemer, om vi kunde faa Lov til at leve under frie Former, saaledes som Verden i Øjeblikket er indrettet. Nej, selvfølgelig kan vi ikke det, det gaar Venstres Forslag jo heller ikke ud paa. Men vi ønsker de friest mulige Forhold for vore Eksporterhverv, for vor Landbrugsekspport, vor Fiskeriexpport, vor Industriekspport o. s. v.

Den højtærede Handelsminister henviste til, at man kunde forandre Mening om Sagerne, en Far kunde godt den ene Dag være god ved sin Dreng og den næste Dag revse ham. Ja, selvfølgelig, man kan forandre Mening, men at Danmarks største og mægtigste politiske Parti i et saa vældigt Spørgsmaal forandrer Mening med saa stor Hurtighed, som det skete ved den Lejlighed, vi taler om, er dog alligevel noget, der ligger lidt uden for det almindelige. Og jeg hævder i hvert Fald, at Regeringen og Regeringspartierne ved Valget den 16. November 1932 vilde have faaet en Revselse à la Handelsministerens Far og Dreng, hvis man havde fortalt forud for Valget, hvordan man vilde stille sig; det tror jeg er temmelig givet.

Saa siger man vedblivende — jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Henstilling om ikke at komme med for mange Gentagelser, men man anfører stadig de samme Ting, og derfor er jeg nødsaget til at replicere —: ja, Venstre mener jo at kunne komme let uden om denne Sag, eftersom der er et Flertal for en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg har gentagende sagt, at vi jo ogsaa har stillet et Forslag. Jeg synes derfor, det er meget letkøbt Tale, naar man paastaar, at vi skulde handle uden Ansvar i nogen Retning, vi skulde være uden for det hele og mene, at vi nu kunde hyppe nogle partipolitiske Kartoffler. Det er ganske forkert. Vi ønsker en Lovgivning efter vore Synspunkter, og en saadan Lovgivning var kommet, hvis der havde været Stemmer nok i Rigsdagens Ting derfor, hvad der jo imidlertid ikke er.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) er kommet saa vidt i Drøftelsen af Spørgsmaalet om Lovgivning paa dette Omraade, at han taler om Moral og Umoral; det ærede Medlem mente, at der laa visse moralske Problemer i denne Sag. Jeg mener, at den rummer en lang